

[Jørgen Estrup]

Udenrigsministeren gav mig nogle konkrete gode svar på, hvilke faktiske samhandelsinitiativer der var i gang i EF. Dem var jeg glad for. Jeg synes, det tegner godt, og håber, at det faktisk er det, man kan gennemføre i den kommende tid. Så synes jeg, man har taget et godt skridt i retning af, hvad man f.eks. fra Ungarns side har efterlyst.

Udenrigsministeren var nok ikke så enig i den måde, jeg formulerede mig på om EF's vægtning af sin arbejdsindsats. Jeg sagde noget i stil med, at man i EF er langt mere optaget af opbygning af det indre marked og planerne om en monetær union end af, hvordan fremtidens Europa skal se ud. Det kan vi selvfølgelig diskutere, det vil jeg ikke starte nogen polemik om, for det er selvfølgelig et skønsspørgsmål.

Jeg vil dog blot sige, at hvis man fortsætter farten – oven i købet måske skruer tempoet op – mod et integreret Europa, er det klart, at man hæver medlemsbetingelserne, som ministeren talte om. Så bliver det ikke lettere for andre at komme ind i klubben, og det kan godt opfattes, som om man faktisk er i gang med at tale meget mere om sig selv end om det store Europa. Det var det, jeg havde i tankerne, da jeg fremhævede, at for mig og for Det Radikale Venstre ser det ud, som om man af og til har lidt galt fat i proportionerne.

Først og fremmest synes jeg, debatten i dag har peget meget i retning af, at vi i enighed vil kunne lave en Østeuropa- og Sovjetunionspolitik, som også vil kunne lægge stor vægt på det menneskelige aspekt, og det synes jeg er et godt resultat.

Duetoft (CD):

Jeg har bare et par enkelte bemærkninger, men først har jeg lyst til at sige, at hvis man kun havde hørt denne debat, kunne man opfatte det, som om nogle partier i dette Folketing i dag opfatter Tyskland som en større trussel end Sovjet. Jeg vil godt advare en smule mod, at vi gør et forenet Tyskland til en trusselsdiskussion, for jeg mener stadig væk, at den mest realistiske trussel – hvis vi skal have det billede – ligger i Øst-Vest-forholdet, og derfor skal vi nok passe lidt på den måde, vi taler om det emne på.

Jeg vil godt til hr. Ivar Nørgaard sige, at jeg er tilhænger af et åbent EF. Jeg er tilhænger af, at man forhandler med så mange som muligt, at

man laver så mange handelsaftaler som muligt men – hvad er det, hr. Ivar Nørgaard plejer at sige? – som »unionsevangelist« er jeg ikke tilhænger af, at alle skal med.

For mig er EF ikke lukket i den forstand, at ikke alle skal få lov at søge. Men det er klart, at der er nogle i Europa, der vil kunne klare det, og andre i Europa, der ikke vil kunne klare at være inde i det egentlige EF. Derfor synes jeg, man skal passe på, at vi ikke fremstiller det, som om vi skal bremse vores udvikling frem mod EF-unionen, fordi vi nu pludselig skal have alle mulige med. F.eks. med Tyrkiet, som har ansøgt, ved vi, at der vil være en lang række problemer, før det eventuelt bliver optaget. Det samme vil selvfølgelig være tilfældet med en lang række østlande, der formodentlig også vil have en omstillingsperiode a la den, Tyrkiet har, på måske 20 eller 30 år. Det skulle da ikke betyde, at vi i den periode bremser op hos os selv. Derfor vil jeg godt advare lidt mod, at den diskussion skal føre til en udvanding af fremgangen i EF.

Det vil jeg også gerne sige til hr. Gade, der jo taler om – og det er jeg da enig med hr. Gade i – den nye Østpolitik, der ligesom bliver lagt i dag. Men der var en bemærkning i hr. Gades sidste indlæg, jeg ikke brød mig så meget om, og det var, at vi nu skulle til at satse på det brede Europa.

Det lød for mig lidt, som om den Østdiskussion, vi får nu, skal bruges som undskyldning for at bremse op i Atlantdiskussionen, men så sandelig også i EF-diskussionen. Og så mener jeg, at den er misbrugt. Så mener jeg, hr. Gade misbruger Østpolitikken til i virkeligheden at gøre noget, som jeg ved hr. Gade ønsker inderst inde, nemlig at vi fører en anden EF-politik. Men det er forkert efter min opfattelse at bruge Østpolitikken til den opbremsning.

Hr. Knud Lind anklagede regeringen og spurgte, hvor mange markedsandele og hvor mange arbejdspladser denne Østpolitik skabte, hvor mange danske virksomheder der ville kunne komme ind og arbejde på det østeuropæiske og det sovjetiske marked osv. Det lød anklagende: Det var der nok ingen der kunne, og derfor var Østpolitikken forkert.

I al stilfærdighed vil jeg godt sige, at efter CD's opfattelse drejer det her sig overhovedet ikke om markeder. Jamen vi gør da ikke det her, for at Danmark skal få markedsandele. Ja,